

Til lovforslag nr. L 107

Folketinget 2010-11

Betænkning afgivet af Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik den 2. marts 2011

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven

(Ændringer som følge af direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (udsendelsesdirektivet)

[af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech)]

1. Ændringsforslag

Der er stillet 3 ændringsforslag til lovforslaget. Socialdemokratiets medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 1, og integrationsministeren har stillet ændringsforslag nr. 2 og 3.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 12. januar 2011 og var til 1. behandling den 25. januar 2011. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 1 møde.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og integrationsministeren sendte den 23. november 2010 dette udkast til udvalget, jf. UUI alm. del – bilag 46. Den 19. januar 2011 sendte integrationsministeren de indkomne høringssvar og et notat herom til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 15 spørgsmål til integrationsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

Nogle af udvalgets spørgsmål til integrationsministeren og dennes svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et flertal i udvalget (V, DF og KF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 2 og 3 stillede ændringsforslag. Flertallet vil stemme imod det under nr. 1 stillede ændringsforslag.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker, at lovforslaget, direktivet og den aftale mellem Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti, der ligger bag

lovforslaget, har den afgørende betydning, at det forpligter EU-landene til at sikre, at tredjelandstatsborgere uden lovligt ophold meddeles en afgørelse om tilbagesendelse og om nødvendigt udsendes tvangsmæssigt af Schengenområdet, herunder af Danmark. Schengensamarbejdet medfører, at udlændinge fra et ikke-EU-land med ulovligt ophold reelt har mulighed for at rejse rundt i hele området. Lovforslaget vil understøtte et forhåbentlig mere effektivt udsendelsessystem i alle EU- og Schengenlande. Da de åbne grænser i EU – imod Dansk Folkepartis vilje – er en realitet, er denne effektivisering af udsendelsessystemet efter DF's opfattelse en lappeløsning, men dog et forsøg på en løsning.

Der skal ikke herske tvivl om, at national og permanent grænsekontrol, eventuelt kombineret med et lovforslag som dette, ville medføre markante forbedringer af retssikkerheden for almindelige, fredelige borgere. DF beklager, at Folketingets EU-venlige partier desværre er enige om ikke at genindføre national grænsekontrol til trods for de åbenlyse politimæssige fordele, det ville give i forbindelse med bekæmpelse af international og grænseoverskridende kriminalitet. En national permanent grænsekontrol ville også fungere som endnu et værn imod illegal indvandring.

I forbindelse med illegale indvandrere og afviste asylansøgere følger lovforslaget op på regeringens aftale med Dansk Folkeparti fra den 15. marts 2010. Det sker med indførelsen af et indrejseforbud for afviste asylansøgere, der ikke udrejser frivilligt inden udrejsefristen. Det er med DF's øjne uacceptabelt, at afviste asylansøgere nægter at efterkomme danske myndigheders afgørelser og nægter at udrejse. På den baggrund skal afviste asylansøgere, som ikke vil følge en afgørelse, gives et indrejseforbud. Indrejseforbuddet vil blive meddelt for 2 år og i gentagelsestilfælde for 5 år og vil gælde for hele EU- og Schengenområdet, herunder også for Danmark. DF havde gerne set, at indrejseforbuddet skulle gælde

for bestandigt, men lovforslaget er dog et skridt i den rigtige retning.

DF har noteret sig, at selv om udrejsefristen i visse tilfælde vil blive længere end i dag, vil de pågældende tredjelandsstatsborgere til gengæld blive udvist med indrejseforbud, hvis de ikke udrejser i overensstemmelse med fristen.

DF har i udvalgsbehandlingen stillet en række spørgsmål for at skabe klarhed over rækkevidden af lovforslaget og det direktiv, der ligger bag. DF henviser til svar på spørgsmål 12, hvoraf det fremgår, at EU-Domstolens kompetencer og mulighed for at gribe ind over for Danmark ikke udvides med dette forslag. DF henviser ligeledes til svar på spørgsmål 3, hvoraf det fremgår, at direktivet ikke pålægger medlemslandene en forpligtelse til at tildele f.eks. en humanitær opholdstilladelse i en given situation, men giver muligheden for det. DF har noteret sig svarene med tilfredshed.

I forhold til de bekymringer, DF udtrykte under lovforslagets 1. behandling, i forhold til mulighederne for – i visse situationer – at udvise EU-borgere, henvises til svar på spørgsmål 14 og svar på spørgsmål 15, hvoraf det fremgår, at en EU-borger kan udvises i påtrængende tilfælde. Det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 15, at påtrængende tilfælde foreligger, f.eks. når udlændingen er til fare for statens sikkerhed eller udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, når udlændingen har begået et strafbart forhold, eller når der er tale om svig. DF lægger bl.a. til grund for opbakningen til lovforslaget, at der ikke sker en svækkelse af muligheden for – i visse situationer – hurtigt at kunne udvise en EU-borger, herunder bl.a. østeuropæiske hjemløse. DF forbeholder sig retten til, såfremt det vurderes hensigtsmæssigt, at udfordre og om nødvendigt at gå længere end EU-reglerne tillader det, bl.a. i forhold til at udvise kriminelle og/eller hjemløse EU-borgere. Det er efter DF's opfattelse problematisk, at EU-reglerne allerede i dag og også efter vedtagelse af dette lovforslag, vanskeliggør en mere effektiv indsats i forhold til bl.a. østeuropæiske hjemløse i Danmark, da disse bl.a. presser socialt udsatte danskere, der er hjemløse.

Umiddelbart vurderer DF, på linje med besvarelsen af spørgsmål 13, at lovforslaget samlet set medfører en skærpelse af den nuværende retstilstand.

Samlet vurderer DF, at lovforslaget sammen med regeringens planer om at fastsætte udrejsefristerne til at være så korte som muligt inden for rammerne af direktivet samt bl.a. de forbedrede muligheder for at meddele indrejseforbud indebærer en række fornuftige forbedringer af reglerne.

Et *mindretal* i udvalget (S og SF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget er af den opfattelse, at de mennesker, der kommer til Danmark, skal have en ordentlig og fair behandling. Det gælder, uanset om det er gæster, indvandrere eller asylansøgere.

EU og den fælles ydre grænse gør, at det er afgørende, at der kommer ens grundlag for behandling af asylansøgere i hele Europa, og derfor mener S og SF, at det er tilfredsstillende, at der med lovforslaget bliver etableret en ensartet håndtering af afviste asylansøgere, der skal hjemsendes.

Det er en kompliceret lovtekst med mange paragraffer, men det, der skinner igennem, og som der også gøres opmærksom på i høringssvarene, er, at regeringen og Dansk Folkeparti med implementeringen af direktivet benytter chancen til at foretage stramminger af udlændingelovgivningen, som kan vise sig at være unødvendige, uhensigtsmæssige eller direkte umulige at administrere.

Det gælder specielt på to punkter: For det første nedsættelsen af fristen for frivillig udrejse fra 15 til 7 dage, set i lyset af at konsekvensen af ikke at udrejse frivilligt er, at der idømmes 2 års indrejseforbud i hele Schengenområdet. For det andet det forhold, at der ved samarbejde med politiet i forbindelse med frivillig hjemsendelse kan ske en forlængelse af fristen. Det er bare uklart, hvad der skal til, for at noget kan betegnes som samarbejde med politiet, og hvor lang tid en sådan forlængelse kan være. Det har ministerens svar på spørgsmål 1 ikke tydeliggjort. Derfor stiller S ændringsforslag, med henblik på at fristen for frivillig udrejse fastholdes uændret på de nuværende 15 dage.

Samlet set vil S og SF støtte lovforslaget, men partierne deler den bekymring, som Dansk Flygtningehjælp og Advokatrådet har givet udtryk for.

Et *andet mindretal* i udvalget (RV og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Radikale Venstres medlem af udvalget bemærker, at lovforslaget skal implementere direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold. Direktivets artikel 13, stk. 3 og 4, giver ret til repræsentation og rådgivning, hvilket medlemsstaten skal stille til rådighed gratis. Det påstås i lovforslaget, at Danmark lever op til den standard. Det finder eksempelvis Advokatrådet tvivlsomt, fordi advokathjælpen ophører efter Flygtningenævnets afgørelse og afslag, og der dermed ikke er rådgivning eller advokatbeskikkelse i forbindelse med selve udvisningsforløbet. Det er der så i øvrigt heller ikke ved ansøgning om familiesammenføring og arbejdstilladelse og for studiesøgende. Efter direktivet og lovforslaget kan udlændinge frihedsberøves, hvis der er væsentlige grunde, der taler for det, i op til 6 måneder, og det kan forlænges i op til 18 måneder i særlige tilfælde.

RV anbefaler, at der gives gratis juridisk rådgivning, jf. direktivets artikel 13. RV anbefaler desuden, at man, når man vælger at lovfastsætte frihedsberøvelsen i henhold til direktivet, forholder sig til, hvad den gældende praksis er i Danmark. Den beskrives slet ikke i lovforslagets bemærkninger, men af det høringssvar, der er kommet fra Landsforeningen af Forsvarsadvokater, fremgår det, at det i Danmark i praksis er 12-13 måneder. Det er altså landsrettens grænse for, hvor lang tid man kan have udviste borgere i Danmark frihedsberøvet.

Når folk ikke kan sendes ud, er det i al væsentlighed fordi modtagerlandene ikke vil modtage dem, og fordi der kan være problemer med rejelegitimation. Derfor kan man stille det spørgsmål, om man overhovedet er inden for direktivets ramme, fordi frihedsberøvelse kun må anvendes, hvis man rent faktisk har mulighed for at effektuere udsendelsen. Det betyder, at man jo ikke bare kan spærre folk inde, hvis man ikke har nogen realistisk chance for at få en udsendelse gennemført.

Landsrettens ramme for frihedsberøvelse i Danmark i forbindelse med udsendelse, jf. direktivet, er interessant, fordi landsretten på den måde har sagt, at hvis en udsendelse tager mere end 1 år i frihedsberøvelse, har vi nået grænsen for, hvornår man med rimelighed kan sige, at det er sandsynligt, at man vil kunne gennemføre udsendelsen.

RV finder det desuden ikke rimeligt, at afviste asylansøgere, der ikke straks udrejser, sidestilles med kriminelle, ved at de får et indrejseforbud i 2 år. Det er ikke alle tredjelandsstatsborgere, der står til udvisning af Danmark, der er kriminelle.

RV anbefaler en større fleksibilitet, der tager hensyn til den enkelte og familiens forhold for at fremme frivilligheden, hvilket er direktivets grundpræmis. RV støtter Dansk Flygtningehjælps forslag om en fortrydelsesret.

RV er tilhænger af direktivet, men finder, at implementeringen på en række områder er mangelfuld og unødigt hård i forhold til opgaven med at fremme frivillig udrejse.

Enhedslistens medlem af udvalget bemærker, at der er store retssikkerhedsmæssige problemer i, at den enkelte udlænding risikerer at blive straffet med indrejseforbud, hvis vedkommende ikke overholder udrejsefristen på 7 dage; også selv om det i visse tilfælde vil være umuligt at overholde denne frist. Ligeledes har EL store problemer med, at der nu kommer en maksimal tid for frihedsberøvelse på 18 måneder. Hidtil har domstolene ikke været i nærheden af at frihedsberøve folk i op til 18 måneder. EL frygter, at det vil give store problemer for især ansøgere, der har problemer med at fremskaffe den nødvendige rejselegitimation m.v.

Liberal Alliance, Kristendemokraterne, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldi og Sambandsflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Til § 1

Af et *mindretal* (S), tiltrådt af et *mindretal* (SF, RV og EL):

Karsten Lauritzen (V) Karen Jespersen (V) fmd. Eyvind Vesselbo (V) Troels Christensen (V) Peter Skaarup (DF) Martin Henriksen (DF) Jesper Langballe (DF) Carina Christensen (KF) Naser Khader (KF) Henrik Dam Kristensen (S) Maja Panduro (S) Ole Hækkerup (S) Sophie Hæstorp Andersen (S) Astrid Krag (SF) nfmd. Meta Fuglsang (SF) Marianne Jelved (RV)
Johanne Schmidt-Nielsen (EL)

Liberal Alliance, Kristendemokraterne, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldi og Sambandsflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

1) I den under *nr. 8* foreslåede affattelse af § 33, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »7« til: »mindst 15«.

[Ændring af udrejsefristen for tredjelandsstatsborgere]

Af *integrationsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

2) I det under *nr. 10* foreslåede § 37, *stk. 7*, ændres »§§ 36 og 37« til: »§ 36 og om opretholdelse heraf, jf. *stk.1, 1. pkt.*,«.

[Teknisk rettelse]

Til § 2

3) I *stk. 1* ændres »1. marts 2011« til: »1. april 2011«.

[Udskydelse af ikrafttrædelsestidspunktet]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Det foreslås, at udrejsefristen for tredjelandsstatsborgere som hidtil skal være mindst 15 dage.

Til nr. 2

Der er tale om en lovteknisk rettelse.

Til nr. 3

Der er tale om at udskyde datoen for lovforslagets ikrafttræden. Ikrafttrædelsesdatoen foreslås ændret fra den 1. marts 2011 til den 1. april med henblik på at sikre, at lovforslaget, der er førstebehandlet den 25. januar 2011, kan gennemgå en grundig udvalgsbehandling inden tredjebehandling.

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Liberal Alliance (LA)	3
Socialdemokratiet (S)	45	Kristendemokraterne (KD)	1
Dansk Folkeparti (DF)	24	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	23	Siumut (SIU)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	17	Tjóðveldi (T)	1
Radikale Venstre (RV)	9	Sambandsflokkurin (SP)	1
Enhedslisten (EL)	4	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	2

Oversigt over bilag vedrørende L 107

Bilagsnr.	Titel
1	Høringssvar og høringsnotat, fra integrationsministeren
2	Ændringsforslag fra integrationsministeren
3	Udkast til tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
4	Skema vedr. udrejsefrister
5	Tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
6	Udkast til betænkning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 107

Spm.nr.	Titel
1	Spm. om, hvad samarbejde med politiet i forbindelse med frivillig udsendelse indebærer, og i hvor lang tid opholdet i Danmark kan forlænges i sådanne sager, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm. om baggrunden for, at den eksisterende udrejsefrist med lovforslaget ned-sættes til 7 dage, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
3	Spm. om rækkevidden af lovforslagets bemærkninger side 5, til integrationsmi-nisteren, og ministerens svar herpå
4	Spm., om et andet EU-land kan blive dømt til at overtage forpligtelsen, hvis et medlemsland ikke overholder bestemmelserne i direktivet, til integrationsmini-steren, og ministerens svar herpå
5	Spm. om sanktionsmulighederne over for de lande, der ikke overholder bestem-melserne i udsendelsesdirektivet, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
6	Spm. om teknisk bistand til udarbejdelse af ændringsforslag, til integrationsmi-nisteren, og ministerens svar herpå
7	Spm. om kommentar til høringssvaret fra Danske Advokater vedrørende fri-hedsberøvelse, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
8	Spm. om kommentar til høringssvaret fra Institut for Menneskerettigheder, for så vidt angår instituttets bemærkninger om proportionalitetsprincippet, til inte-grationsministeren, og ministerens svar herpå
9	Spm. om, hvordan det vil stille den udlænding, der skal udrejse, at den manglende udrejse skyldes modtagerlandet og ikke hans/hendes forhold, til integrationsmi-nisteren, og ministerens svar herpå
10	Spm. om, hvad baggrunden er for, at der kun opereres med to frister, til integra-tionsministeren, og ministerens svar herpå
11	Spm. om, hvordan andre EU-lande gør med hensyn til differentiering af udrej-sefrister, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
12	Spm., om EU-Domstolen kan pålægge Danmark bestemte regler m.m. trods rets-forbeholdet, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
13	Spm. om, hvilken betydning lovforslaget vil få i forhold til stramninger og lem-pelser for udlændinge, der skal udsendes m.v., til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
14	Spm. om regler for udrejsefrister for EU-borgere, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå
15	Spm. om udvisning/hjemsendelse af EU-borgere, til integrationsministeren, og ministerens svar herpå

Nogle af udvalgets spørgsmål til integrationsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 3, 12, 13, 14 og 15 og integrationsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra DF.

Spørgsmål 3:

Hvad betyder det konkret, og hvad er rækkevidden, når der i lovforslagets bemærkninger, side 5 står: »Medlemsstaterne kan når som helst af humanitære eller andre grunde, herunder af hensyn til familiens enhed, undlade at træffe afgørelse om tilbage-sendelse og i stedet tildele tredjelandsstatsborgere, som opholder sig ulovligt på deres område, en selvstændig opholdstilladelse.«?

Svar:

Følgende fremgår af udsendelsesdirektivets artikel 6, stk. 4, 1. afsnit: »Medlemsstaterne kan når som helst af menneskelige, humanitære eller andre grunde beslutte at tildele en tredjelandsstatsborger, som opholder sig ulovligt på deres område, en selvstændig opholdstilladelse eller en anden tilladelse, som giver ret til ophold.«

Bestemmelsens ordlyd er, som spørgeren påpeger, gengivet i afsnit 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger, som omhandler direktivets indhold.

Med direktivbestemmelsen er der givet de enkelte medlemsstater adgang til i henhold til medlemsstatens nationale lovgivning at tildele opholdstilladelse til en tredjelandsstatsborger, der opholder sig ulovligt på pågældende medlemsstats område af de nævnte grunde. Bestemmelsen pålægger derimod ikke medlemsstaterne en forpligtelse til at tildele for eksempel en humanitær opholdstilladelse i en given situation.

Spørgsmål 12:

Kan EU-domstolen eller fremtidige direktiver direkte eller indirekte pålægge Danmark bestemte handlinger, pålægge os bestemte regler m.m., som følge af vedtagelsen af lovforslaget og direktivet og til trods for retsforbeholdet?

Svar:

Lovforslaget tildeler ikke EU's institutioner flere beføjelser, end de i forvejen har.

Lovforslaget skal gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (udsendelsesdirektivet) i dansk ret.

Udsendelsesdirektivet er vedtaget med hjemmel i afsnit IV i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (efter ikrafttræden af Lissabon-traktaten tredje del, afsnit V i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde).

Eftersom direktivet således er vedtaget i medfør af afsnit IV i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab følger det af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender, at Danmark ikke deltager i Rådets vedtagelse af direktivet, der ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Direktivet udgør imidlertid en udbygning af Schengen-reglerne, hvorfor Danmark i medfør af protokollen om Danmarks stilling kan træffe afgørelse om at gennemføre direktivet i dansk ret. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil denne foranstaltning skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater, der er bundet af foranstaltningen.

Det følger endvidere af protokollen, at ingen afgørelser truffet af Den Europæiske Unions Domstol om fortolkning af bestemmelser eller foranstaltninger i henhold til tredje del, afsnit V i traktaten er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Spørgsmål 13:

Ministeren bedes gennemgå de enkelte elementer i lovforslaget og redegøre for, hvilken betydning lovforslaget konkret vil få for udlændinge i Danmark, herunder om der er tale om stramninger eller lempelser, om der er tale om øgede/nye rettigheder til udlændinge, som kan tænkes at forlænge en udsendelse, og om der er tale om, at det vanskeliggøres for udlændinge at obstruere udsendelse eller det modsatte.

Svar:

Lovforslaget medfører samlet set en stramning i forhold til den gældende retstilstand:

Selvom udrejsefristen i visse tilfælde vil blive længere end i dag, vil de pågældende tredjelandsstatsborgere til gengæld blive udvist med indrejseforbud, hvis de ikke udrejser i overensstemmelse med udrejsefristen. Endvidere vil de tredjelandsstatsborgere, der pålægges at udrejse straks, skulle udvises med indrejseforbud. Lovforslaget indebærer dermed en skærpelse af reglerne om administrativ udvisning.

Spørgsmål 14:

Hvordan er reglerne i dag i forhold til udrejsefrister for EU-borgere, f.eks. illegale hjemløse? Hvor skal EU-borgeren opholde sig, indtil vedkommende skal udrejse? Skal vedkommende frihedsberøves eller kunne gå frit omkring, og hvordan er ændringen set i forhold til reglerne i dag? Vurderer ministeren ikke, at netop denne ændring kan medføre alvorlige vanskeligheder i forhold til mulighederne for rent faktisk at kunne udvise illegale udlændinge fra dansk grund, ikke mindst i lyset af stigningen i antallet af illegale udenlandske hjemløse og/eller kriminelle enkeltpersoner og grupperinger pga. reglerne om fri bevægelighed?

Svar:

Lovforslaget vedrører i første række gennemførelsen af udsendelsesdirektivet, og udsendelsesdirektivet finder ikke anvendelse for EU-borgere.

Med hensyn til udsendelsesfristen for EU-borgere, der får begrænset deres fri bevægelighed pga. den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, indeholder lovforslaget en præcisering af implementeringen af opholdsdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område), idet det foreslås præciseret, at udrejsefristen for sådanne personer – bortset fra påtrængende tilfælde – ikke må være under en måned. Det gælder allerede i dag.

Spørgsmål 15:

I forlængelse af spørgsmål 14 bedes ministeren give eksempler på, hvornår – efter vedtagelse af lovforslaget – en EU-borger f.eks. kan udvises/hjemsendes straks, således at Danmark bevarer muligheden for at udvise f.eks. illegale udenlandske hjemløse eller kriminelle EU-borgere i påtrængende tilfælde?

Svar:

Påtrængende tilfælde foreligger f.eks., når udlændingen er til fare for statens sikkerhed eller en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, når udlændingen har begået et strafbart forhold, eller når der er tale om svig.